

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prejeli smo sledeči dopis:

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“!

Z ozirom na uvodni članek z dne 11. novembra t. l., objavljen v „Slov. Narodu“ z nadpisom „Vohune vzgajajo“ — želim, da z ozirom na §. 19. tisk. zak. sprejmete nastopni stvarni popravek:

Ni res, da bi bil jaz — interpret volje Izveličarjeve — nedoraslo gimnazijsko mladino vpregel v jarem najpodlejšega vohunstva zoper učitelja in učenca; res pa je, da sem jaz nekoliko dijakov podpiral s tem, da sem jim preskrbel zajutrek ali večerjo, z doneski nekoliko pripomogel k stanovanju ali za šolnino i. t. d. — za kar pa, kakor znano, dijakov ni potreba vabiti — in to ne le „zlasti odkar je ob priliki katoliškega shoda srečua streha Šentpeterskega župnišča krila in varovala truplo proroka Goriškega“ — ampak od onega časa, ko sem se v župnišči Šentpeterskem naselil.

Ni res, da sem imel čez par mesecev ali kadarsibodi v vsakem razredu višje gimnazije jednega ali tudi po več zaupnih, od mene podpiranih, mladih prijateljev, res pa je, da razun enega nobenega višjegimnazijca nisem podpiral.

Dalje ni res, da sem jaz od koga podpiranih zahteval, naj pazijo, kaj izpregovori v šoli ta ali oni učitelj in kaj pred šolo, doma ali pa celo v nedeljo v gostilni in v veseli družbi ta ali oni součenec; toraj tudi ni res, da bi bili kaki od mene izbrani dijaki vestno izpolnjevali svojo skromno prijateljsko dolžnost, Eržen pa potem vestno zapisaval, kar se mu je zdelo vredno zapisati.

Ni res, da so se dijaški moji prijatelji in zaupni možje združili v posebno ligo, pred katere „nadzorstvom“ niso bili več varni dijaki niti v šoli niti doma, niti v najožjem dozdevnem prijateljskem krogu — res pa je, da jaz kake lige, v kateri bi bil z dijaki, ne poznam. Res je dalje, da so skušali nekateri prizadeti dijaki svojim tovarišem, kateri so se bili brezvernemu dijaškemu postopanju uprli, pridevek „sveta liga“ na vrat obesiti.

Res je, da mlad človek v občevanji z dozdevnimi iskrenimi prijatelji in sošolci ne položi na

zlatu tehtnico vsake besede, predno jo izpregovori, res je tudi, da jaz to vem izza lastnih mladih let še zdaj in toraj je res, da tudi jaz ne polagam na zlatu tehtnico vsake besede, katero mlad človek v občevanji s temi ali onimi spregovori. In zategadelj ni res, da sem imel jaz dosti zabeležiti — neumnosti! Pač pa je res, da denem na tehtnico zistematično žaljenje vere, zaničevanje in vsakeršno grdenje cerkvenih poglavarjev, bogokletja — zlasti, ako se večkrat ponavljajo — najgrša obrekovanja bodisi cerkvenih dostojanstvenikov ali nižih duhovnov, sploh vsako zločinsko počenje. — Ni res, da bi bil kdo mojih tako imenovanih prijateljev „nezanesljivim“ učiteljem o tej ali oni teoriji stavil kako naivno vprašanje. Tudi ni res, da bi bilo šlo tako nekaj semestrov.

Dalje ni res, da bi bil jaz pred kratkim vložil pri c. kr. dež. šolskem svetu neko „debelo ovadbo“ — res pa je, da sem vložil v drugi polovici oktobra pritožbo. Gledé te pritožbe pa ni res, da obsega bajé vso vsebino vestnih raportov mojih mladih gimnazijskih prijateljev zoper lastne sošolce, bivše in sedanje, res pa je, da se je to pričelo v meščanskih krogih, kjer gre iskati prvotnega vzroka in vira omenjeni pritožbi. Res je, da sem dalje vprašal z vednostjo in dovoljenjem starišev nekoliko dijakov — ne od mene podpiranih — o povedanih žalostnih dogodkih zato, da sem dobil zanesljivo gotovost.

Ni res, da bi bila od moje strani alična ovadba prišla tudi neposredno na naučno ministerstvo, res je pa, da sem dosloven prepis svojega spisa poslal ob enem tudi vis. čast. kn. šk. ordinarijatu Ljubljanskemu. — Ni res, da igrajo v „ovadbi plemenitega g. Eržena“ posebno veliko ulogo „framazoni“, res pa je, da se na dveh krajih omenjata fakta, da se je v dveh višjih gimnazijskih razredih prostomavtarska družba hvalila, oziroma, da so se gimnazijski mladini napačni pojmi o rečeni, pri nas nedovoljeni družbi, vcepavali. Od „rebeljona“, s katero besedo se je baje nek dijak od vesele družbe poslovil, ne stoji nič v moji pritožbi; res pa je, da stoji v moji pritožbi beseda, s katero je neki dijak imenoval Odrešenika z najgršim

imenom, ki se daje nezakonskim otrokom — res je, da stoji v moji pritožbi beseda, ki dokazuje, da sta dva dijaka javno tajila eksistenco Božjo; res je, da v moji pritožbi stojijo besede, s katerimi je dijak zaničeval Presv. Trojico in dalje besede, s katerimi je drug dijak cinično-zaničljivo govoril o sv. Očetu Leonu XIII.; res je dalje, da stojé v moji pritožbi besede, s katerimi so dijaki očitali našemu najvišjemu cerkvenemu dostojanstveniku najgrša nemoralna djanja. Res je toraj, da je vsa stvar žalostna, da žalostnejša biti ne more; toda ni res, da bi bila žalostna radi tega, ker sem jo jaz naznanil, ampak res je, da je žalostna sama na sebi. —

Ni res, da bi v „takem nepoklicanem umešavanji v interne šolske zadeve“, kakoršno se tu mene tiče, ležala neka brezkončna impertinentnost, res pa je, da tukaj ni nobene brezkončne impertinentnosti, ker je res, da je šola očitna naprava vsega ljudstva.

Ni res, da sem si v svesti, da je ovadba zlasti proti „nezanesljivim“ profesorjem vseskozi neosnovana, nasprotno je res, da je vseskozi osnovana, kajti res je, da se na Ljubljanski višji gimnaziji uči, da živali mislijo in sklepajo, s čemur se dokazuje darwinizem, res je, da se s šolske katedre zanikuje primat Rimske stolice, da se porogljivo govori o Rmskih papežih, da se hvali dvoboj, opravičuje samomor, toraj je res, da je moja pritožba proti nekaterim profesorjem vseskozi osnovana. Ni res, da bi jaz rek „Semper aliquid haeret“ kedaj izkoriščal, toraj tudi ni res, da sem jaz ali kdo drugi, ki ga Vi pod mojim inspiratorjem razumevate, vedel njegovo moč ceniti.

Po predstoječem pojasnilu dalje ni res, da sem jaz pod krinko verske gorečnosti jel ucepati nedorasli mladini strup najgrše človeške strasti — vohunstva. Ni res, da kaplan Eržen ne postopa na lastno pest, toraj tudi ni res, da je jasno kot beli dan, da je izvrševal le povelje višjega faktorja organizujoč, kakor pravite, četo nedoraslih vohunov i. t. d., res je pa, da sem postopal po lastnem nagibu in prepričanju brez povelja višjega faktorja.

LISTEK.

Idejalist.

(Noveleta. Spisal F. G. P.)

(Dalje.)

II.

Bilo je dobrih 20 let preje.

Mladenič pogumnega pogleda, zardelih lic, črnih las in brk ter male, čokate postave v borni, na pol kmetski opravi je stal pred gospo Nasičko.

„Torej velja!“ — mu je dejala ter mu podala desnico, katero je mladenič za hip prijel. — „Pošljite po postreščku takoj svoj kovček semkaj, pa pridite še sami; — to bo Vaše stanovanje. Jutri pa že lahko začnete s podukom.“

„Dà, gospa milostiva!“ — odgovoril je mladenič, pravnik Etbin Poljak. — „Klanjam se, — gospa; ponižen sluga, — gospica!“

In odšel je brzih, krepkih korakov, da je odmevalo po vsej hiši in se je treslo nadstropje.

„Okoren je še nekoliko, pa zdi se mi, da je bistre glave. Pri nas se bo že privadil varnejšega kretanja!“

Takó je govorila gospa Nasička svoji hčeri Minki, ko sta se vračale v stanovanje.

„Ljubezniv zua biti,“ — pristavila je Minka; — „dobro srcé ima in baš to je potrebno učitelju našega razposajenega Bogomira!“

Nasička je bila še prav mladostno krepka udova zdravnika, ki je pred devetimi leti umrl za zlatenico. Ker je bil pokojnik ne samo vesten v svojem poklicu, nego tudi skrben gospodar in oče, zapustil je poleg lepe jednonadstropne hišice tudi nekaj parov stotakov. Ker je bila Nasička pred zakonom spretna učiteljica petja in na klavirji, prinašalo jej je po soprogovi smrti njeno znanje precej dohodkov. Dasi jej ni baš trebalo s tem ukvarjati se, ni mogla biti brez dela.

Hčerka Minka, vrlo nadarjeno dekle, je v hitrici završila ljudske razrede, po očetovi smrti pa še vso pripravnico. Ker pa je menila, da nima poklica za učiteljico, ostala je pri materi ter opravljala sama vse gospodinjstvo, mej tem, ko je mati podučevala in — gospodarila.

Bogomir se je rodil šele po očetovi smrti; bil je trmoglav in len deček ter delal materi in sestri prav velike skrbi. Zaman sta se obe trudile obuditi mu veselje do učenja, zaostajal je bolj in bolj za součenci. Po Minkinem nasvetu sta sklenile dobiti mu pri vstopu na gimnazij ostrega domačega učitelja.

„Milostiva,“ — dejal je Etbin, ko je stopil s svojo ponudbo pred doktorico, — „mati moja je

učiteljska udova, ki mi razun svoje ljubezni ne more dati ničesar; živiti in oblačiti se moram torej že dokaj let sam... Če bi mi za trud odkazali malo sobico in obed —“

„A kje menite zajuterkovati in večerjati?“ — „Zajuterkoval že nisem, odkar sem se poslovil od svoje matere; odvalil sem se popolnoma,“ — odgovoril je z lahkim nasmehom Poljak. „Večerjo si prislužim kje drugej!“

„Ne, ne, — imeli bodete torej kar vse pri nas!“ — odvrnila je Nasička, dobra žena. Etbin je bil sevé zadovoljen in še tisto popoldne se je priselil k Nasičkovim.

Kmalu se je čutil ondi nalik doma. Gospa je bila prijazna in postrežljiva, kadar ni bila „v službi“, kakor je rekala; — babica Romana je vedno tiho ob oknu sedeča vezla nogovice, pa molila ali pa dremala; — Bogomir se je tudi kmalu začel vsled prijazno resnega prigovarjanja Etbinovega potrpežljivejši bratiti s knjigami.

In Minka? — Bila je prav navadno dekle in niti malo lepa. Obraz preokrogel in skoro vedno blede, usta velika, nasek češko zavihan in širok, oči pod dolzimi zaokroženimi obrvmi pa jasno sive. — A nekaj je imela lepega in to je bil njen stas. Široka preko ramen in bokov, pa ozka čez pas kot osa, imela je majhne roké in negé, pa alebastrovo,

Po predstojećem pojasnilu ni res, da bi bilo moje početje tolovajstvo poštenia proti časti katerega-koli, tudi ni res, da je kaplan Šentpeterski gotov, da bo vsaj 10 prednikov preskočil, kadar bo šlo za posebno mastno službo, ker je res, da se za tolovajstva v Ljubljanski škofiji ne oddajajo mastne službe.

V Ljubljani 20. novembra 1893.

Val. Eržen.

Tako torej g. kaplan Eržen! — Mi se zares čudimo njegovi bladnokrvnosti. Saj vender sam molče priznava, da je vse, kar obsega njegova „pritožba“, poizvedel od dijakov, to je od tiste ad hoc ustanovljene ovaduške lige, ki je zborovala in sklepala sub auspiciis Ljubljanskih kaplanov pri zaklenjenih durih v posebnem zborovalnem lokalu na stroške g. dr. Mahničarja in drugih; ki je kradla sošolcem njihove beležke in katere člani so, kakor je dognala že dosedaj preiskava, nazivljali našega Preširna svinjo itd. Zakaj pa o vsem tem molči g. Valentin Eržen, kateremu je tako močno pri srcu duševni blagor našega naraščaja? Kar navaja g. Eržen v obrambo svojega postopanja, to ne velja. Na vsakem zavodu in v vsakem času se prigaja, da izpregovori kak izprijen dijak v pijanosti kako bogokletno besedo in mi bi lahko navedli celo kopo takih slučajev izza dijaških let nekaterih najgorečnejših „Slovenčencev“ in sicer tudi takih, zaradi kakeršnih bi dandanes bil v Ljubljani vsak dijak najbrže ekskomuniciran. A mi ne bomo prali umazanega perila, ker se nečemo ponižati na duševni nivo „Slovenca“. — Nikdar in nikjer se pa taki žalostni posamezni slučajji niso zlorabljali za podlo denunciacijo celega zavoda in učiteljskega osebja, kakor so storili to g. Eržen in v sobotnem članku „Slovenčevem“ njegovi somišljeniki. Prosta opozoritev starišev ali pa učitelja bi bila tu dosegla boljši efekt, nego neosnovana pavšalna denunciacija, katere politična tendencija je prozorna ko steklo in za katero se je nabiralo gradivo s tem, da se je sistematično korumpiralo dijaštvo ter vzgajalo za vohune in izdajice lastnih sošolcev. Slabša naša gimnazijska mladina gotovo ni, nego kaka druga in vender še nikjer ni čutil kak kaplan žalostnega poklica, da bi na tak način spravil na dan dijaške grehe. A seveda, kadar gre dokazati potrebo jezuitske gimnazije, tedaj je vsako sredstvo dovoljeno. — Sicer pa še nikakor ni dokazano, da se je vse to res govorilo, kar trdi g. Eržen; nam vsaj ni znano, da bi bila stroga preiskava to dognala in zagadelj je prav verjetno, da so tisti ligaški ovaduhji v svoji gorečnosti do mastnih klobas v Šentpeterski kaplaniji v marsičem nalagali g. Eržena. Toliko o dijakih, gg. profesorji se bodo pa menda že sami vedeli braniti napolcevanja Eržena in sodrugov. Sicer pa na dan s tistimi „meščanskimi“ krogi in slovenskimi stariši, ki so vas bajè pooblastili za vaš žalostni posel, kajti mi smo dosihdob toli drzni, da zmatramo to vašo trditev za prazen izgovor. — In sedaj smo

svetlo belo polt. Kot mravlja je tekala marno od jednega dela do drugzega, sedaj v jedilnici, sedaj v kuhinjo, — sedaj je bitela na trg, a malo potem je zopet sedela tik ognjišča krpajoča Bogomirovo suknjo, katero si je mej pretepom s tovariši raztrgal. Bila je skrblija in varčna, in je umela z malimi troški prirediti za vso obitelj zadostno in ukusno kosilo.

Etbin, ki je prebil dopoldne pri pravoslovnih predavanjih, podučeval je navadno popoldne svojega — gojenca. Po poduku pa je prisedel k doktorici in Minki, ki sta imele dela ali z likanjem perila ali pa s prekranjanjem izmodnih kril v modno nošo. In pri tem so prav po domače govorili o dnevnih in drugih vprašanjih; gospa je kramljala odkritosrčno o vsem ter pokazala čestokrat, da jej je bilo življenje izborna šola. Minka pa je večidel poslušala in samó včasih pristavila kratko opombo. — Na večer je posedla vsa obitelj okoli mize v malem salonu in tedaj je čital ali Etbin ali pa Minka glasno iz kake novejšje leposlovne knjige; večkrat je tudi šla Nasička k glasovirji ter spremljevala hčerko pri petji. Minka ni imela baš močnega glasu, a popevala je z izrednim čutom ter umela globoko umisliti se v besede in melodijo vsake pesmi. Tudi Etbin je pel kot izvežban baritonist čestokrat z Minko vred razne arije in dvospeve iz modernih oper in operet. (Dalje prih.)

pri kraji z vami, g. Valentin Eržen, vi blagi prijatelj srednješolske mladine in nepoklicani zastopnik slovenskih starišev. Črne pege si niste sprali s svojim „popravkom“ in sodbe poštenih ljudi o vašem postopanju izvestno tudi ne omajali.

Uredništvo „Slov. Naroda“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. novembra.

Pred otvoritvijo državnega zbora.

Po petindvajset dnij trajajočih počitnicah se snidejo v četrtek državni poslanci, da nadaljujejo tako nenadoma zaustavljeno parlamentarno delovanje. Na ministerskih sedežih zagledali bodo poleg nekaterih starih četudi vsaj vsem ne dobrih znancev tudi nekaj novih obrazov — novo Windischgrätzovo ministerstvo. Verodostojni viri potrjujejo, da se bo novo ministerstvo predstavilo poslanski zbornici s posebno izjavo, v kateri bo pojasnilo svoj program in smotre svoje politike. Oficijozni list, ki je bil svoj čas zaupno glasilo grofa Tassila, Dunajska „Mon-tagsrevue“, javil je včeraj, da se je ministerstvo že zjediniilo glede te izjave. Glavna točka bode pač naznanilo, da namerava vlada izdelati načrt novega volilnega reda po nasvetih dra. Mengerja, priobčenih v „Neue Freie Presse“. Menger je nasvetoval, naj se vsi tisti, ki sedaj nimajo volilne pravice, združijo v dva volilna razreda in naj se jim dovoli gotovo število mandatov, za katero bi se pomnožilo število poslancev. Če bo vlada res izdelala volilno premembo v tem smislu, je težko verjeti, da dobi zanj potrebno dvetretjinsko večino.

Nemške zahteve.

Nemci na Češkem niso bili nikdar skromni ter skromnost vedno zmatrali za jako slabo lastnost, zlasti kadar je kaj zahtevati. Kot zrela politična stranka formulirajo tudi sedaj z ozirom na novo ministerstvo. Tako žele sedaj, naj vodstvo nemške stranke skliče shod, katerega naj bi se udeležili vsi dež. poslanci, župani, načelniki okrajnih zastopov in kateri naj zahteva sledeče uredbe in premembe: Jezikovne uredbe je razveljaviti in nemščina kot državni jezik razglasiti; razdeliti je Češko v dva dela in za nemški del ustanoviti posebno nadsodišče, poseben oddelek namestništva in posebno finančno ravnanje; v nemškem delu nima češki jezik nikake veljave in se ne smejo ustanavljati češke šole. — To gotovo ni mnogo, kar zahtevajo vrli Nemci na Češkem in gospoda Plener in Wurmbrand jim bosta to gotovo storila — če bo le mogoče.

Malorusi in vlada.

Načelnik maloruskega kluba poslanec Romančuk govoril je v nedeljo na volilnem shodu v Borki o političnem položaju in o stališči maloruskih poslancev napram vladi in napram drugim strankam. Dokazoval je, da je maloruskemu klubu nemogoče, postopati soglasno s poljskim klubom, ker je slednji pogostoma nasproten maloruskim poslancem. Prav radi tega se morajo Malorusi zjediniti na program, ker mora biti njihova politika načelna in sicer demokratska. Malorusi se morajo potezati za enakopravnost vseh narodov in se zato družiti z tistimi strankami, ki zastopajo to isto načelo. Poljaki to niso, ker se poganjajo za predprave posamičnih narodov in za deželno avtonomijo. Taafeova vlada ostane Malorusom še dolgo v spominu, kajti ta vlada je podpirala razvoj in napredovanje Malorusov ovirajoč sistem. Jdino avtonomno organizacijo, ki je bila v rokah Malorusov, občinske zastope, osvojili so privrženci vlade in to s pomočjo vladnih organov. Tako se proti Malorusom postopa na vseh koncih in če se jim je dalo nekaj koncesij glede šol, ni to v nikakem razmerju z izgubo v političnem oziru. Novo koalicijsko ministerstvo je sicer sestavljeno iz konservativcev, liberalcev in Poljakov, ali ni jeden mej temi ni prijatelj in privrženec narodne enakopravnosti. Če bo vladni program določil, da je skrbeti za obranitev sedanjega narodnega in posestnega stanja, tako se morajo temu nasprotujoče stranke združiti na program narodne ravnopravnosti. Ako bi sedanja vlada glede volilne reforme naredila kako izjemo za Gališko, tako bode ves maloruski narod zoper to protestiral in podpiral ga bo deloma poljski narod sam. Zbrani volilci izrekli so Romančuku zaupanje. Čudno je, da se je vodja Malorusov tako skrbno ognil vsaki besedi, s katero bi bil pojasnil svoje in svojih somišljenikov stališče napram slovenski opoziciji in v tem tiči jedro situacije. Čim bi se osnovala slovenska opozicija, prišla bi vlada v največje škrpce in ne bi mogla tako pod roko germanizovati kakor sedaj.

Škofovske konferencije.

Odbor avstrijskih škofov, kateri se posvetuje o katekizmi, sešel se je včeraj na Dunaji. Predsednik temu odboru je Praški nadškof kardinal grof Schönborn.

Vnanje države.

Rusija in njeni prijatelji.

Trozvezni državniki in njihovi novinarski so-trudniki se ozirajo z neko plahostjo na tiste države, ki so se doslej vedno kazale kot popolnoma nevtralne, sedaj pa, po rusko-francoskih slavnostih,

jeli hkrati kazati svoja prava čutila. Tako se je te dni javljalo, da hoče ruska vlada na grškem ozemlju napraviti posebno postajo za sredozemsko svoje brodovje. Grška vlada je to vest dementirala, a Peterburški dopisnik angleškega lista „Daily Telegraph“ je vzdržuje samo v drugem smislu, v tem namreč, da želi ruska vlada napraviti na kakem grškem otoku vojni pristan in zato dotični otok od Grške kupiti. Ta otok bo ali Milos ali Paros. Grška vlada baje ni nasprotna temu projektu, če se jej za jednega teh otokov ponudi primerna kupnina. Tisti ruski politik, ki je poročevalcu rečenega lista to zatrdil, izrekel je prepričanje, da bo nezogibna posledica te kupčije ožja zveza mej Grško, Rusijo in Francijo in rekel: Zdaj, ko smo se končno ustanovili v Sredozemskem morju, hočemo tam tudi ostati in zato moramo dobiti kak otok v svojo last. Samo ta okolnost, da imamo v Sredozemskem morju svoje brodovje, bo več storila za ločitev Italije od trojne zveze, kakor najtehtnejši argumenti. — Tudi Srbi so se naveličali dosedanje svoje unanje politike, politike brezsmiselnega laviranja. Znano je, kako napeto je razmerje mej avstrijsko in srbsko vlado. V službi našega ministerstva unanjih del stoječi listi so že opetovano Srbiji grozili z represalijami. Srbi so previdno molčali ali na odgovor niso pozabili, nego samo čakali na primerni trenutek. In taka prilika se je ponudila prav sedaj. Prestolni nagovor, s katerim je kralj otvoril zasedanje skupščine, je povdarjal glede unanje-političnih razmer zlasti jako dobro in vedno zboljšajoče se odnošaje napram Rusiji in skupščina je na to v adresi odgovorila na precej jasn način izrekiš nadejo: „da mej Srbijo in Rusijo sklenena trgovinska pogodba ne bo samo povzdignila narodnega gospodarstva, ampak utrdila vezi, katere vežejo Srbijo z mogočno, po jeziku, veri in preteklosti sorodno slovensko cesarjevino.“ Na Dunaji so ta obrat srbske politike zabeležili s težko prikrito jezo. — To vse je v prvi vrsti posledica rusko-francoske zveze. Male države niso doslej vedele, kam bi se obrnile, a čim so se uverile, da je solidarnost mej Rusijo in Francijo utrjena nad vse dvome, niso več lavirale, nego jasno in precizno dale svoji politiki jedino pravo smer, katero je zlasti s slovenskega stališča pozdraviti z veseljem. Čim prej se loči Avstrija od trojne zveze, toliko prej nastanejo v nas zdrave notranje-politične razmere.

Stambulov in Koburžan.

Predno se je sešlo narodno sobranje, pobotala sta se Koburžan in Stambulov in sicer posredovanjem Koburžanove matere, Stambulovu skrajno nesimpatične princezinje Klementine. Žrtva Stambulova je bil neki dvorni dostojanstvenik, ki je moral odriniti iz dežele. A doseženo primirje trajalo je le malo časa. Koj v jedni prvih sej jeli so opozicijonanci napadati Stambulova, očitajoč mu, da je pri volitvah postopal nasilno in nezakonito, da krši ustavo in zakone, da si svoji državne novice ter je nalaga v inozemstvu za boljše čase in več drugih takih rečij. Stambulov je dobil sedaj dokaze za to, da je Koburžan za časa volitev na tajnem agitoval zoper vladne kandidate in da je tudi opozicija v sobranju začela proti Stambulovu postopati le vsled Koburžanovega upliva. To je Stambulova zopet razdražilo in znak, da je konec primirja mej njim in Koburžanom, je pisanje vladne „Svobode“, ki dokazuje, da so vsi opozicijonanci sami veleizdajci.

Angleška vlada in angleški premogarji.

Pred štirimi meseci sklenili so lastniki angleških premogokopov, znati premogarjem mezdo in na ta način pomnožiti svoje dohodke. Premogarji so na to ustavili delo in praznovali do minule nedelje. Obrtnost, trgovina, vse je vsled tega trpelo, največ pa seveda štrajkujoči delavci, ki se vzlic temu niso udali, ampak voljno prenašali vse trpljenje za dosego svoje pravice. Angleška vlada je naposled uvidila, da je na vsak način narediti konec temu štrajku in lord Rosebery je povabil lastnike premogokopov in premogarje na posebno posvetovanje ter izposloval, da so se lastniki premogokopov zavezali plačevati stare mezde in to do meseca februarja, kadar se snide posebna komisija, ki bo končno določila razmerje mej delodajalci in delavci. Včeraj so premogarji po štirimesečnem štrajku zopet začeli delati. Angleški vladi gre priznanje, da je storila za rešitev delavskega vprašanja važen korak, kateri utegne imeti tudi v drugih državah dobre posledice. Zadnji čas je, da se lotijo vlade kot eksekutivni organ države posredovanja pri razporih mej delodajalci in delavci, zakaj le na ta način se je nadejati porazumljenja in nepristranske sodbe. Če se interesi sami pobotajo, se vedno jedni zmatrajo za prikrajšane. V nas menda še nismo tako daleč. Ko je Masaryk v delegaciji priporočal mejnarodno ureditev delavnika, se mu je grof Kalnoky le smejal.

Domače stvari.

— (Pol resnice — pol laži.) Si-nočni „Slovenec“ trdi, da je isto njegovo notico o nekem krvavem činu v Bosni, katero smo mi označili v soboto kot „klerikalne delirije“ priobčil tudi Zagrebški „Obzor“ v 261. številki. Tu so gg. „Slovenčevci“ po svoji navadi zopet le polovico resnice povedali, na polovico pa so se zlagali.

„Obzor“ je namreč v resnici priobčil mirno in trezno dotični faktum, ter vezal nanj v povsem dostojni obliki svoje refleksije. „Slovenčeve“ norčavosti o Kosovem — Slivnici — Glavetičevem, o 10.000letni zgodovini srbski in o Tržaški bratiji pa so povsem originalne in le te budalosti seveda, ne pa krvavi čin tistega Turka-morilca sam, označili smo mi kot „klerikalne delirije“. Tega morda niti „Slovenec“ ne bo zanikaval. — Iz tega pojasnila blagovoli naj torej gospoda v katoliški tiskarni zajeti prepričanje, da je bil tudi sinočni poskus, na drugega zvaliti lastne neumnosti ter razdvojiti „versko vodeni Obzor“ in nas, jako nesrečen.

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča.) Vsled mnogostranske želje stavila se je za četrtek 23. t. m. na repertoire slovenska narodna opera „Teharski plemiči“ glasba dr. Ipavčeva, libreto Funtkov. (Kakor smo že naznanili včeraj. Op. Uredn.)

— (Predrznost nemških glumačev.) V tekoči sezoni še nismo omenili nemške gledališke družbe. Računajoč na narodni ponos slovenskega občinstva in na le-tega umetniški ukus bili smo prepričani, da se letos nemškemu podjetniku ne bo tako dobro godilo kakor lani, saj je samo vprašanje časa, kdaj se bodo tukajšnji Nemci morali zadovoljiti s štiri- ali pettedensko stagiono. Sila slabi obisk nemških predstav pa je raztogotil nemško družbo, da je jela pozabljati na ukaze dostojnosti in grditi ter smešiti naš jezik na odru. To se je zdaj že dvakrat primerilo. Lani so bili Čebi na vrsti, letos pa smo mi Slovenci. Da nima nemšk glumač za nas in za naš jezik simpatij, to je naravno, zlasti če sluša na glasove svojega praznega želodca. Zato mu tudi njegove predrznosti ne štejemo v greh, pač pa vprašamo gledališkega referenta pri deželnem odboru, dra. Schafferja, če ga slovensko prebivalstvo za to plačuje, da zanemarija svojo nadzorovalno dolžnost in dopušča take nesramnosti.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi svojim društvenikom v soboto dné 25. novembra 1893. leta v društvenih prostorih zabavni večer z vojaško godbo. Godbo oskrbi c. in kr. vojaška godba pešpolka Leopold II. kralj Belgijski. Pristop je dovoljen izključljivo le čč. p. n. društvenikom čitalniškim. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi vse čč. p. n. društvenike najuljudnejše odbor.

— (Miklavžev večer „Ljubljanskega Sokola“) bode letos 5. decembra v dvorani starega strelišča, katero je hranilnično ravnateljstvo z ozirom na priljubljenost te društvene veselice prepustilo Sokolovemu odboru za polovico navadne cene. Kakor čujemo, delajo se priprave, katere bodo letošnji Miklavžev večer povzdignile nad nivoju dosedanjih, ki so se večinoma morali prirejati v pretesnih in tudi v drugem oziru nepripravnih prostorih. Kdor hoče svojej deci napraviti ta večer kako veselje, pošlje naj darila zá njo s pridodejano svojo vizitnico vsaj dan poprej društvenemu slugi Češarku. Po vrsti dohajajočih daril bodo se potem za dotične priposiljalce prihranili prostori, da jih ne bode Miklavž še le iskati moral po dvorani.

— (Knjige za slovenske bolnike v Zagrebški bolnici.) O tej zadevi se nam piše iz Ljubljane: Minuli teden prosil je nekdo v „Narodu“, da bi se razne knjige pošiljale v bolnico usmiljenih bratov v Zagreb za bolne Slovence. Mnogi bi rad poklonil knjig, ki mu brez koristi v kakem kotu leže zaprašene, da ni zamudnega zavijanja, pošiljanja na pošto, poštnine i. t. d. Dotični gospod v Zagrebu naj bi koga pooblastil, da bi sprejemal in odpošiljal knjige. V imenu dobre stvari blagovoli naj uredništvo tu posredovati. — Nekdo, ki ima dosti knjig! — Uredništvo oziroma upravnništvo našega lista rade volje prevzeme v to svrhu darovane knjige in bode skrbelo, da se odpošljejo. Prosimo torej, naj blagovolijo rodoljubi to v poštev jemati.

— (Na včerajšnji semenj) prignalo se je 711 konj in volov, 306 krav, 46 telet, skupaj 1063 glav. Kupčija je bila sploh srednja; prodajali so se naj bolj debeli voli za klanje. S konji ni bila nič kaj živahna kupčija, ker ni bilo zavoljo slabega vremena nič kaj lepih ali dobrih konj in pa tudi kupca ni bilo za konje.

— (Dolenjsko pevsko društvo v Novem Mestu) priredi dné 2. decembra v prostorih „Narodnega doma“ Preširnovo slavnost. Program obsega moške, ženske in mešane zборе, dvo-

in samospeve. — Posebna vabila se razpošljejo v kratkem.

— (Nov tamburaški zbor) je ustanovilo „Dolenjsko pevsko društvo“ v Novem Mestu. Tamburaši, katerih je zdaj 8, se marljivo vadijo in bodo kmalu po novem letu nastopili v posebnem javnem koncertu.

— (Bolnica usmiljenih bratov v Novem Mestu) to je v predmestji Kandiji prav dobro napreduje. Poslopje se je prav lepo prenovilo in se je napravil umeteljni vodnjak na dvorišči, ki bode dajal v izobilji izvrstne vode, četudi le kapnice. Sedaj bode prostora za 25 do 30 bolnikov, l. 1895 pa se bode zidalo novo večje poslopje, da bode dovolj prostora za dolenjske bolnike.

— (Zdravstveno stanje.) Legar, ki se je v Idriji ugnjezdil in katerega ljudstvo imenuje le „Idrijsko bolezen“, je začel zopet razširjati se in je prebivalstvo razburjeno, ker zdaj nad leto dni ta bolezen zahteva vednih žrtev. Pričakovati je, da se na merodajnem mestu stori vse potrebno in da se energično prične delati na to, da se omeji ta bolezen.

— (Na Bledu) bilo je v letošnji sezoni 1825 tujcev, to je za 500 več nego lansko leto, kar kaže, da vnanji svet od leta do leta bolj uvažuje zares divne krasote našega „bisera dežele Kranjske“. Manj kot teden dni jih je ostalo 765, nad teden dni pa 1060 oseb. Največ tujcev je bilo z Dol. Avstrije namreč 200, iz Nemčije 140, s Štajerskega 112, ostali pa se razdele na razne dežele. S Kranjskega bilo je 168 oseb, ki so dlje časa bivale na Bledu.

— (Veliki koncert mešanega tamburaškega zbora „Celjskega Sokola“ in javna telovadba) bodeta v nedeljo, dne 26. t. m. v vseh prostorih gostilne „pri zelenem travniku“ („zur grünen Wiese“) v Celji. Vzored: 1. „Naprej“. 2. „Sretan imendan“. 3. „Lepa naša domovina“. 4. Dvojica na bradlji, izvršujeta brata Benčan in dr. Tominšek. 5. „Venec hrvatskih pesmi“. 6. „Pod bakljama“. 7. Podoknica iz opere „Teharski plemiči“. 8. Skupine. 9. „Ljubim te, mazurka“. 10. Kolo iz opere „Teharski plemiči“. 11. „Vienac hrv. narodnih popevaka“. 12. „Poputnica kola“. Tamburaške točke izvaja šest dam in devet gospodov. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstop dovoljen brez vabila. — Vstopnina za osebo brez izjeme 50 kr. Na prav mnogo-brojno udeležbo vabi najuljudnejše odbor.

— (Ravnopravnost, kje si?) Iz Cerknega na Gorškem pritožuje se neki dopisnik v „Edinosti“, da tamošnje sodišče še vedno uraduje večinoma nemški. To je res žalostno, — pravi — da si Slovenci ne moremo priboriti enakopravnosti niti tam, kjer bi bila umevna sama ob sebi že v interesu zanesljivega pravosodja samega. Zamolčati pa se ne sme, da smo krivi mnogo tudi sami, ker naši ljudje niso dovolj energični kader gre zahtevati narodne pravice, pravi dopisnik in poudarja, da se je marsikje drugod obrnilo vender nekoliko na bolje, ker soljudje zhtevoli to, kar jim gre.

— (Čuden uzrok smrti.) V Trstu bila je te dni pred sodiščem razprava proti mladi hišini Ani K, ki je bila obtožena zaradi tatvine in obsojena na tri mesece ječe. Glavna priča je bila gospa Malvina Hausner, gostilničarica iz Opatije. Razprava je gospo, ki še nikdar ni bila pred sodiščem, tako razburila, da je omedlela. Odvedli so jo v stanovanje, kjer jo je pa drugič zadela kap vsled razburjenosti.

— (Redka slavnost.) V Dutovljah na Primorskem praznoval je dne 15. t. m. oče prerano umrlega pisatelja in prvoboritelja Tržaških Slovencev Lovra Žvaba, g. Miha Žvab s svojo soprogo Marijano, rojeno Vrabec z lato poroko. Ta redka slavnost se je vršila prav slovesno.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) darovali so 14 t. m.: Vč. g. monsieur Fr. Jančar, papeški častni komornik in župnik nemškega viteškega reda, 5 gld.; g. dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik, 5 gld.; g. Jožef Ciperle, c. kr. nadporočnik i. t. d., 5 gld.; g. dr. Matija Murko, učitelj v c. in kr. Terezijanišči i. t. d., 3 gld.; g. Ivan Luzar, revident pri južni železnici, 3 gld.; g. J. P. 5 gld. — vsi na Dunaji. Iskrena hvala blagim prijateljem revnih slovenskih visokošolcev na Dunaji. — Meseca novembra prosilo je pri imenovanem društvu 31 revnih dijakov podpore. Razdelilo se je 160 recitacijskih šestdeset goldinarjev! — Blagi domoljubi v

domovini! Podpirajte kolikor Vam moč prepotrebno to društvo! Blagajnik je: Vč. g. dr. Fr. Sedej, c. kr. dvorni kapelan in ravnatelj v Augustineju Dunaj, I. Augustinerstr. 7.

— (Goreč vlak.) Na nedeljskem večernem vlaku, ki je iz Karlovca vozil v Zagreb, užgal se je vsled trenja voz s petroljem; slednje je vse zgorelo, ne da bi eksplodiralo. Dotični voz ni posebno poškodovan, pač pa je popolnoma zgorel bližnji voz za osebe, kateri je bil na srečo prazen. Tako goreč vlak privozil je v Zagreb, kjer se je konečno ogenj pogasil.

— (Legar v mornarski akademiji na Reki.) V mornarski akademiji na Reki zbolelo je več gojencev za legarjem in so še štirje bolni. Stori se je vse, kar je treba, da se prepreči daljnje razširjevanje bolezni.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Nasledki požara.) V Dunajskem Novem Mestu zgorela je te dni precej velika hiša stotnika Svobode. Gostači so komaj rešili nekoliko svojega pohištva. Lastnik hiše je bil pri neki veseli zabavi, ko se je čul klic, da gori v ulici, kjer je njegova hiša. Ko je prišel do pogorišča in zagledal, da gori njegova hiša, prestrašil se je tako, da ga je zadela kap in se je mrtev zgrudil na pragu.

* (Nove Hans Sachsove pesni.) V Norimbergu našla se je v tamošnji mestni knjižnici knjiga, ki jo je vso lastnoročno pisal staro-nemški pesnik Hans Sachs. V tej knjigi nahaja se več dozdaj neznanih njegovih mojsterskih pesni.

* (Visoka starost.) V bolnici v Malagi na Španskem umrla je nedavno gospa imenom Marija Oleo, ki je bila stara 112 let.

* (Zopet električno usmrčenje.) V državni jetnišnici v Cintonu v Ameriki bil je te dni električnim potom usmrčen morilec Foy. Usmrčenje se je to pot vršilo prav gladko in je bil Foy, ko je električni tok, 160 volta močan, uplival nanj 46 sekund, mrtev. Zdravniki so po jedni minuti konstatirali smrt, ki je nastopila mirno in brez vsake vidne bolečine. Po izpovedi očevidcev je bila to najlažja smrt mej vsemi dosedanjimi električnimi usmrčenji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Brežice 21. novembra. Volilna komisija, v kateri je kot vladni komisar sedel grof Schönfeld, naredila nečuden „coup“; ob četrt na jednajst sklenila se je volitev vzlic vsem ugovorom navzočnih volilcev, dočim se prej ni sklenila nikdar pred 12. uro. Skoraj nobeden naših volilcev ni mogel glasovati; veliko pozneje došlih volilcev moralo oditi iz dvorane, ne da bi bili volili. Nasprotniki glasovali vsi. Ogorčenost v Slovencih velika in opravičena.

Brno 21. novembra. „Mor. Orlice“ prerekajo vest, da bi se bila pogajanja zaradi ustahovitve slovanske opozicije razdrla ter naznanjajo, da odloži posl. Meznik vse referate.

Pariz 21. novembra. „Gaulois“ javlja, da namerava Italija s privoljenjem Avstrije in Nemčije zmanjšati stalno vojsko. To je uzrok, da se je nemški cesar svoj čas tako odločno potegoval za novi vojaški zakon.

Pariz 21. novembra. „Journal des Débats“ javlja, da se princ Peter Alcantara nahaja v vojaški akademiji v Dunajskem Novem mestu, da torej ni mogel iz Saint Lazara odpotovati v Brazilijo, kakor so trdili razni listi, da se je zgodilo.

Pariz 21. novembra. Vihar v kanalu La Manche traja še vedno. Mnogo ladij se je potopilo, okolu 300 oseb ponesrečilo.

Rim 21. novembra. Tukajšnji listi javljajo, da je papežovo zdravje tako slabo, da so vatikanski krogi v neprestanem strahu za Sv. Očeta.

Rim 21. novembra. Vsled ministerske naredbe so vsi tukajšnji poštni in brzojavni uradniki začeli štrajk.

Berolin 21. novembra. Jutranji listi javljajo iz Varšave, da je včeraj in predvčerajšnjim policija prijela in v trdnjavi zaprla blizu 80 oseb, ker so na sumu, da so zapletene v nihilistično zaroto. Obdolženci pripadajo večinoma literarnim in dijaškim krogom. Prebivalstvo je jako razburjeno.

Listnica uredništva.

Gosp. Št. J. v T.: Oprostite, a polemika s „Slovenčevim“ „listkarjem“ bi bila res odveč. Preveč časti! Brez zamere torej! — Gosp. Rodoljub Uganikdo: Dopolano o priliki. — Prosimo pa pri tej priložnosti, da nam v prihodnjem dopišljete tudi dotično številko „Weltblatta“, kadar boste zopet iz tega lista prepisali kako „izvirno“ povest. Clara pacta! Da ste nam zdravi!

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrlj so v Ljubljani:

18. novembra: Marija Erjavc, delavčeva hči, 17 mesecev, Tržaška cesta št. 26. — Antonija Schupentz, posestnica, 52 let, Gospodske ulice št. 9.
19. novembra: Franc Tičar, delavčev sin, 21 let, Cesta na loko št. 11.
20. novembra: Jakob Sedej, železniški sprevodnik, 44½ let, Vegove ulice št. 10.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
20. nov.	7. zjutraj	721.6 mm.	4.6° C	brezv.	dež.	3.40 mm.
	2. popol.	724.5 mm.	6.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	728.0 mm.	4.6° C	sl. szh.	dež.	

Srednja temperatura 5.2°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 30 kr.
Skupni državni dolg v srebru	96 „ 95 „
Avstrijska zlata renta	118 „ 30 „
Avstrijska krona renta 4½%	96 „ 10 „
Ogerska zlata renta 4½%	116 „ 10 „
Ogerska krona renta 4½%	93 „ 80 „
Avstro-ogerske bančne delnice	995 „ — „
Kreditne delnice	342 „ — „
London vista	125 „ 40 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 62½ „
20 mark	12 „ 33 „
20 frankov	9 „ 97½ „
Italijanski bankovci	43 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 97 „

Dne 20. novembra t. l.

4½% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198 „ 50 „
Dunavska reg. srečke 5½% po 100 gld.	128 „ 50 „
Zemlj. obd. avstr. 4½% zlati zast. listi	124 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 50 „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	150 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	266 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 32½ „

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom in znancem presunljivo vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopalo poklicati v večnost našo preljubo mater, oziroma staro mater, sestro, taščo in so-progo, gospo

Ivano Sušnik roj. Wilfan

ki je danes ob 8. uri zvečer, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 51. letu svoje dobe, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspala. Truplo drage rajnice se bode v ponedeljek dné 20. listopada iz hiše žalosti v Škofji Loki na farno pokopališče preneslo. Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah. Prosi se tihega sožalja! (1170)

V Škofji Loki, dné 18. listopada 1893.

Valentin Sušnik, soprog. — Josip Wilfan, ces. kr. nadinžener, brat. — Lovro, Evgen, Viktor, Rihard, Anton, sinovi. — Ivanka Kačič roj. Sušnik, Minka Zužek roj. Sušnik, Amalija Sušnik, hčere. — Ivan Kačič, c. kr. notar, Karol Zužek, zeta. — Katinka Sušnik roj. Klobovs, sinaha. — Bogomil, Ivan, Jelica, Vera Kačič, Bogdan Zužek, vnuki in vnukinje.

Ana Sedej daje v lastnem in v imenu svojih otrok Frana, Božidara in Marije in vseh ostalih sorodnikov prežalostno vest o smrti svojega iskreno ljubljenega soproga, odnosno očeta, sina, brata in svaka, gospoda

Jakoba Sedeja

kondukterja c. kr. priv. južne železnice

ki je danes dopoldne ob ¼. 10. uri, po kratkem trpljenju, v 45. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega rajnika se bode v sredo dne 22. novembra ob 4. uri popoldne v mrtvašnici pri sv. Krištofu svečano blagoslovilo in potem na pokopališči položilo v lastni rakvi k večnemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanjenja. (1169)

V Ljubljani, dné 20. novembra 1893.

(Posebni mrtvaški listi se ne izdajo.)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genova, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plzeňa, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ popoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—253)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

Spreten

zastopnik za Kranjsko

se išče za žganjarijo, ki je na dobrem glasu.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „1000“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (1163—3)

Učenca

krepkega, z dobrimi spričevali, vzprejme takoj v specerijsko prodajalnico JER-REITZ v Ljubljani, Kravja dolina. (1166—1)

Pristno

štajersko slivovico, najfinejši vinski tropinovec in tropinsko žganje

prodaja (1163—3)

žganjarija Rajmunda Wieser-ja v Hočjah pri Mariboru, Štirsko.

Odvetnik

Dr. Fran Tekavčič

naznanja, da je odprl

odvetniško pisarno

v Ljubljani, v Gosposkih ulicah h. št. 10

v I. nadstropji

(1149—3)

(Baron Lazzarini-jeva hiša).

Marijaceelske kapljice za želodec

prirejene v lekarni „k angelju varuhu“

C. BRADY v Kromečiču (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z zraven natisneno varstveno znamko in podpisom.

■ Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr. ■

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijaceelske kapljice za želodec

dobivajo se pristne v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Swoboda; v Postojini: lekarna Fr. Baccaric; v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna Aleksander Roblek; v Rudolfovem: lekarna Dom. Rizzoli; v Peuerbachu: lekarna V. Payr; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan. Blažek. (1168—1)

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Zadnji mesec.

Glavni dobiček 50.000 goldinarjev.

(931—4)

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.